

Kiekvienas žmogus – tai vertybė

Meninė kūryba – tai spalvingas pavasario vėrinys gamtai, žmogui, gyvenimui. Dešimtokų kūryba – tai vainikas, kuriuo baigiamas paslappingino ir nelengvo saviraikois ir bendravimo su mene kelio atkarpa, kuri bus ir toliau teisama pasirinktose sriityse.

Jau devynioliktus metus dailinio ugdymo dešimtukį klasių mokiniai pristato savo darbus tėstimame projekte „Dovana mokyklai“. Kūrybinis procesas, jaukios klasės geranoriški kompetentingi mokytojai, išvairiausiai lavinimas padeda jums, mieli dešimtokai, sukurti meno stebuklus. Ypač džiaugiuosi, kad šiemet net 67 mokiniai gali pradžiuginti savo kūrybos darbais. Smagu, kad šeši iš jų, mūsų mokyklos mokiniai, dabar jau pasirinkę kitokio tipo mokyklas, dalyvauja projekte „Dovana mokyklai“. Jie po pamokų kuria savo darbus ir nori baigti neformalaus meninio ugdymo skyrių mūsų mokykloje. Iš tiesų džiugina tai, kad pagrindinis mūsų įstaigos meninio ugdymo veiklos principas – puoselėti natūralū, išgimtą vaiko poreikį savo emocijas ir santykį su aplinka reikštį per vaizdą, ugdyti poreikį kurti pačiam, pažinti meno pasauly, samoninguai dalyvauti kūrybinėje veikloje, tampa gilia mokyklos tradicija, nuostabiomis šventėmis visai mūsų bendruomenei.

Bendra mokytojų, mokiniai ir bendruomenės kokybiską veiklą parodo talentingų dešimtukų darbai. Gabija Pamakšytė, Rugilė Matulytė, Ugnė Varnagirytė, Vakarė Simanaitytė, Samanta Rėčkutė, Greta Galinytė, Sandra Lukšaitė, Rasa Butviliatė, Gabriele Lekaviciūtė, Agnė Kelatiytė, Monika Bartkutė, Radvilė Aljauskaitė savo darbais garsina mokyklą tiek Lietuvos, tiek užsienio konkursuose, parodose, pleneruose.

Plačias galimybes atveria literatūros klasiko Juozas Gruso išsakytą mintis „Kiekvienas žmogus – tai vertybė“, tapusi šių metų pagrindine darbų tema. Taip įvairiapusiskai pažvelgti į žmogų, matyti jo didybę, vertibes, siekius ir pašaukimą rodo jūsų, mieli dešimtokai, dvasingumą, brandą, optimizmą, tyrumą, tikėjimą pasaulio harmoniją. Zaviūnos jūsų išmonė, kai atlikdami tapybos, grafikos, Stiklo vitražo, keramikos, tekstileis darbus sugebate taip išradingai, unikaliai atskleisti savo idėją...

Sis projektas nuteikia mūs džiugiai ir pakiliai: šaunūs darbai, prasminges mintys, šypsenos tiek mokiniai, tiek mokytojai, tiek tėvų veiduose rodo, kad einame teisingu keliu. Juk ne veltui Juozas Grūtas yra sakes, kad „Didžiausia gyvenimo prasmė: mylėti žmogų, kurti žmogų, tikėti žmogum“...

Nijolė Šimienė,
mokyklos direktorė,
projekto „Dovana mokyklai“ kuratorė

*Mano mokiniai, kai jau palinkote prie savo
kūrinių, eskių ir apie kažką susimąstęs,
pasiekstu Jums pasaką: Seniai seniai pagaminęs
piestuką, kurięs jam tarė:*

*– Prieš išėdamas į planujį pasaulį turi
išsiminti penkią taisykles. Visada laikyti jū ir
tapsi geriausiu piestuku, kokiui tik gali lapti:*

- 1. Tu galési atlikti daugybę piukų darbų,
jei tik leisiesi laikomas kažkieno rankos.*
- 2. Kartais reks patirti skausmingą drožimą.
bet to reikia, kad taptum geresniu piestuku.*

3. Tu galési ištaisyti bet kurias savo padarytos klaidas.

4. Svarbiausia Tavo dalis visada bus tai, kas Tavo viduje.

*5. Nesvarbu, kas beaustiktn, Ta turi rašyti! Nesvarbu, kokia
sudėtinga situacija būtu, visada turi palikti aiškią, lengvai iškaitomą
žymę.*

*Pakeičiame piestuką Jūmis, vaikai, ir pritaikymui piestuko taisykles
Jums, kad tapumei geriausias.*

1. Palaijomi Mokytojų rankų galésite atlikti daug didžių darbų.

*2. Kartais Jūs patirsite skausmingą aštrinamą spredamį išairias
problemas, bet to reikia, kad tapumei stipresni.*

*3. Jūs galésite ištaisyti klaidas, kurias gal padarysite, arba
paprasciausiai išaugsite iš jų.*

4. Svarbiausia – Jūsų vidus.

5. Kokiu pavarsiumi etumėte, turite palikti savo žymę.

*Kiekvienas esame lyg pieštukas... Sukurtas Kūrejo unikaliam ir
ypatingam tikslui.*

*Tikėkime savo kūrybingumu, sėkmę, dažniau keliaukime į naujus
skrydžius, ieškojimus, į vaikystės minčių ir lükescių verdenę. Tegul
ankstyvo viesversio giesmė tampa ne vien žemės, bet ir prasmingų
svajonių, vilčių pradžia. Mintimis būkime su tais, kurie tiki Žmogaus
proto ir darbo galia.*

Aldona Venžlauskienė,
lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
10c klasės auklėtoja

*Pats gražiausias yra kuriantis žmogus.
Jo darbo idėja – lyg ką tik sugauta paukštė, kuri
dar spurdžia, dar svetima, dar neprijaunkina.
Daug praeinčia laiko, kol idėja prisijaukinama,
suteikiama jai reikiama forma, spalva, prasmė.
Žmogus nuenina ilga ieškojimų kelią: abejija,
klysta, diskutuoja, gina savo nuomonę, taiso ir
vėl klysta. Tai yra pats žiauriausias kūrybos
periodes, kai žmogus pagalba atranda savų
tiesą...*

*Batgiamejimieji darbai – tai jūsų, mieli dešimtokai, širdies atspin-
džiai, susabdysči molyje, stikle, odoje, popieriuje, kurtame filme. Šiu
metų projekto pavadinimas „Kiekvienas žmogus – vertybė“ atskleidė
jūsų vidinio pasaulio gėlmęs. Kiek daug dešimtosios klasės mokiniai
kalba apie meilę, viltį, pasirinkimo galimybes, veržlumą, svajones,
sažinę, ateitį, gėrį.*

*Mokiniai suvokia laiko svarbą, nori užfiksuoči svarbiausias
gyvenimo akimirkas, išsaugoti jas ateinančioms kartoms, kalba apie
žmogaus ir gamtos artimo ryšio būtinybę. Aktuali jūs darbuose ir
buvinimo savimi tema – jūs pripažiusta, kad sunku išlikti savimi
šiuolaikiame pasaulyje, kur tiek daug apgaulės, daiktinkumo
netikrų vertybų, bet tai yra būtina, jei nori būti laimingas. Kalbama
ir apie dvasingumą, krikščionybę, jėgas, kurios mus saugo, globoja,
suteikia ramybę ir stipribę. Neprasprūsta pro jūs akis ir gyvenimo
realijos: blogio ir gėrio kova, bandymas ievikti baimes, susijusias su
praeities nesėkmėmis.*

*Sie darbai gražūs savo originaliai išsibaiza, bet dar svarbiu,
kad nuo jūsų sklinda žmogiška šiluma, nuoširdumas, išmintis būtent tai,
kas, pasak Antuomo de Sent-Egžuperi, svarbiausia, o tokie dalykai
yra nematomai akimis, o tik pajuntami...*

Laima Masiliūnienė,
lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

*„Tartum upę, beprasiškai čiurlenusi
menkomis strovelėmis manėti, staiga
surastų tikrą savo vagą, arba nuo dygstančios
sékių būty mustumtas akmuo ir daigas galėtų
laikvai stiebtis aukštyn, – taip žmogus tampa
individualybę.“ (Carl Gustav Jung)*

*Dabarinié mano auklėtinis klasé –
spalvingu asmenybiu puosklė. Jaučiu, kad
būdama su jais patekau į man tolmač, bet
arčiau dailės puoselėtojų būri. Zavėjausi,
grožėjauši vaikų kūrybiniais darbais ir mintyse stebėjauši jū
kūrybinius, savitais ir meniniais talentais. Ėjau į tą pačią
kryptimi, drąsinau, pritardavau viskiams, ką jie sumandydavo,
džiaugiausiu kiekvieno jūs sėkmę. Man matematikos mokytojai,
nuostabū, kaip vaikai elementariai geometrijos formas
lygindami su gamtos formomis, sieguja jose įžvelgių grožį, savitai
interpretuoja. Eksperimentuojant gimusia originalius, nepakart
ojamais darbais. Dailės bei technologijų pamokos pati geriausia
dirvo ugdyti kūrejų. Nebūtini dailininkai. Tiesiog žmogus,
neatitrūkusi nuo giminės šaknų, gerbianti kitų darbų, išradinčia
savo būsimoje veikloje, nepasiūduanči vis labiau pasaulyje
plintančiomis agresyviomis technologijomis.*

*Dailė leido man geriau pažinti vaikus, suprasti jų poreikius,
pastebėti kitokį, tik vaiko aikinis matomų meninų pasaulį.*

*Kūryba tarsi ilgas ėjimas meno vingių leškant paprastu,
bet didžiai įvairių, prie kurų tarsi iš naujo atsiveria širdis.
Stebina ir dzūgina mano auklėtinii požiūriu į gyvenimo gilumą:
jū darbuose žmogus vaizduojamas nuo vaiko iki brandos
amžiaus. Labai džiaugiuosi kas jū pastieka per šį dailinio
ugdymo laiktarpi. Kaip auklėtoja esu pasiruošusi lydėti juos ir
toliau meninės brandos kelyje.*

*Sékmės Jums, mieleji mano vaikai, ieškojimų ir kūrybinių
atradimų kelyje.*

Dovilė Daukšienė, 10a klasės auklėtoja

*Takelis... Paprastas, išmintas takelis mus
kartaip mveda toltais, negu platus vienkelis,
pilnas netikėtumų. Žmogus yra ta vertybė,
kurią atrandi eidama tuo mažu takeliu.
Kartais tas takelis nebūna tiesus ir lengvas.
Ne vieną sykį norėjosi sušuki: „Aš esu su
Jūmis, mieli Auklėtiniai! Tik man padėkite Jus
pažinti!“*

*Prabėgę mokslo metai ir dienos giliai
iširžė atmintin. Liko gražūs prisiminimai.*

*Netiukėta sypsena, siltas apkabinimas, sveoli užuojauta,
išsimintinas pokalbiai. Auklėtoja ir yra tam, kad Jus vestu tuo mažu
takeliui. Juk meilės ir pasiaukojimo niekada nebuvo per daug...*

*VšĮ šių laikų turėjau galimybę stebeti kaip keitėsi mano
auklėtiniai. Laikas ir mokyklos suole įgyta patirtis pakėtė ne tik
jaunuolių atvaizdus – surimėjusiuose veiduose spindžių jaunystė,
geriai ir gražiu degančios akys, bet ir formavę vertybęs, kurias šie
jauni žmonės palikę mokyklos suolo išsimės į plautų pasaulį.
Prie to daug prisidėjau ne tik mūsų kasdienai pokalbiai apie gyvenimą
ir išsūkius, kurtuvas savo kelyje turi ievikti žmogus, bet ir meno
pamokos. Mokykloje kiekvienoje pamokoje ugdomi mastytis
kūrybiškai. Kiekvienam žingsnyje esame estetikos ir meno
apsuptyne. Taip padeda ugdyti mums savo vertybęs. Menas padeda
žmogui atrasti ir pažinti save, pastebėti savo talentus ir juos
ugdyti. Auklėtinų darbai, štandien verčia mani tikėti, jog savo
klasėjų turiu ne tik būrį būsimų ekonomistų, bet ir ne vieną
atiteitis dailininką, interjerų dizainerį ar skulptorių. Didelis ačiū
meno mokytojams už jūsų nuoširdų darbą.*

*Mokėjime atiduoti pasauliui save, nereikalaudami dosnaus
apildo, nes dekingumas sugriž savaimę, jo net neprašant.
Dalinkimės vieni su kitaais gerumu ir meile!*

Sniegulė Ramanauskienė, 10b klasės auklėtoja

TAPYBA

Aidukas Lukas, Aliauskaite Radvilė, Bartkutė Monika, Garšaitė Aleksandra, Gumelevičiūtė Dominyka, Jankūnaitė Kunigunda, Kelaitytė Agnė, Lekaviciūtė Gabriele, Matulytė Rugilė. Dailės mokytoja Vyta Sakalauskienė.

Gamta ir žmogus visada drauge. Jie govenia ir prieiti, ir ateitimi. Anžina dabant, mokant pačius tai, kuo gyvename, išgirsti ramybės džiaugsmą ir tylos muziką – tai gamta...

Kunigunda Jankūnaitė, 10a,
„Dviese“

Gabrielė Lekaviciūtė, 10a, „Gamtos akimirka“

Dominyka Gumelevičiūtė, „Saulės“ gimnazija, II klasė,
„Žmogus ir gamta“

Kai sutinku vienį, nesvarbu, ką jis tau besakyti, netiesa, jog jis vienias dėl to, kad megsta vienatvę. Jis vienias todėl, kad nors ne kartą megino pritapti prie pasaulio, žmonės jি nuolat nuvildavo. Vienvė – ne dovaną, ne praktikimas ir vargu, ar pasirinkimas. Nieko nėra baisių už visišką vienatvę. Būti drauge – jau tikslas, o jis padeda apsisaugoti nuo ligustos baimės.

Lukas Aidukas, 10a, „Vienatvė“

Savo darbe vaizduojo žmogų, kuris abejonai pasirinkdamas Gyvenimo išsūkius, kuriuos tenka įveikti kiekviename. Edmundas Hilaris yra pasakęs: „Mes įveikiamame kalnus, o patys save“. Todėl reikia stengtis įveikti „kalnus“ ir nenukristi nuo „gyvenimo kopėčių“.

Rugilė Matulytė, 10a,
„Riba“

Kiekvienas žmogus eina savo gyvenimo kelio palikdamas tame kokį nors pėdsaką – užfiksuotą mūšį gyvenimo akimirkā. Siuolaikinis žmogus nuolat bégdamas ir skubėdamas dažnai palieka neaiškias pėdas, jos dažniausiai veda tarp vienų, tai kitą pusę, nes žmogus dažnai nežino, ką rinktis: ar tai ko troksta jis pats, ar tai, ko is jo iki visuomenė. Norėčiau, kad žmonės, žvelgdami į mano darbą, susimąstyčiau pagalvotu, ar jie iš tikrujų eina ten, kur liepia eiti jų širdis.

Monika Bartkutė, 10b, „Pėdsakai“

Rudens sulaukiame kasmet. Slenkant dienomis, jis sugrižta vėl ir vėl. Bėgant metams, neįvengiamai jis ateina ir į žmogaus gyvenimą. Ruduo gali būti dvejopas – saltas, nūrus, slegiantis arba šviesus, kupinas spalvų. Labai svarbu, jog iš širdės atkeliavęs rudo būtų jaukus ir spalvingas, ir tai bus gražiausias Gyvenimo laikas.

Agnė Kelaitytė, 10a, „Rudo“

*Aleksandra Garšaitė,
„Santaros“ gimnazija,
II klase,
„Vaikystės ežeras“*

*Svajonė sutiekia žmogui sparnus, priverčia turėti tikslą, jo siekti.
Mano darbe svajonė atspindi jauna mergina, kuri žvelgia į paveikslą ir siekia savo svajonės – būti išskęja. Ji užsihrēzusi bet kokia kaima pasiekti savo tikslą. Būtent todėl paveikslė noriu perteikti džiugessio, troškimų, pastrikėjimo savimi nuotaiką. Norėčiau, jog mano darbe kiekvienas žiūrėtų savajų svajonę.*

Radvydė Alijauskaitė, 10b, „Svajonė“

Narbutas Tomas, Pamakštytė Gabija, Simonytė Vakarė, Stanevičiūtė Monika, Stanevičiūtė Rūta, Varnagirytė Ugnė, Velykytė Justina.
Dailės mokytojas Ričardas Venskūnas.

Tomas Narbutas, KTU gimnazija, II kl., „Kelias“

„Aš teikiu pirmenybę ne regimam grožiui, o tam, kuris reiškiasi dvaisinėmis vertybėmis“, – yra pasakės R. Tagovė. Štaiš laikais materialius dalykus sureikšminuojame pasaulyje ne visi supranta, kad žmogaus vertė – tai vidinio pasaulio grožis. Vaizduojama merginė visą gyvenimą rūpinosi išore, tačiau išsvirgino savo sielą. Ant drobės tapytas darbas parodo dažniausią šiuolaikinių žmonių daromą klaidą – savo vertės užmiršimą.

Ugnė Varnagirytė, 10a, „Vidinė kova“

Gabija Pamakštytė, 10a, „Skraistė“

Tapiau, pasitelkdama tos dienos, kai prisedavau kūrybiniam procesui, užvaldžiausiu emociją. Nutapytas vaizdas nėra konkretizuotas į kokį nors realų daiktą. Tai ieškojimai, pastielkus dar nemégintas technikas. Suvokiau, kad toks tapymo procesas priverčia susimąstyti apie žmones, kaip vertibes. Mąstau ką jie veikia, kaip tobulėja ir elgsiasi. Mano tapybos darbas lyg lygiemas, gaubiantis informacijos, meno, pilnavertišumo skraištę, plazdanti žmogaus viduje. Dėl aplinką veikiančių veiksniių dauguma žmonių ją prisiibijo atskleisti. Todėl sklandu si skraištė po lygumas, ieškodama tikroje VEIDO...

Drobėje tapiau merginą, sutelkusią dėmesį ne ten, kur reikėtų. Ji pasirinko netinkamą kelio, žmonės nuo jos nusisuko, bet ji jau suvokė tiesą, ji turi galimybę pasiskirsti, atsitiesti. Norėjau parodyti, jog žmogus neturėtų bijoti rizikuoti, suklysti, nes visada turės teisę ir galią ieškoti teisingo kelio ir galės pakeisti savo gyvenimą. Bet koks pasirinkimas, kad ir koks svarbus atrodo, gali kisti ir neprivalo galioti iki gyvenimo galo.

Vakarė Simanaitytė, 10a,
„Tikrosios vertybės“

Manau, kad svarbu nebijočių būti išskirtiniu.

Klounas ir cirko artistė – du personažai, labiausiai atkleidžiantys jų išskirtinumą. Klounas – drassus, linkmas, kartu baūlus ir liudinas. Cirko artistė – glėžna, trapi, bet nepakartojama. Vienu tokiais gimsta kitis – tokiai tampa. Prancūzų rašytojas Emilis Fagé sakė: „Kiekvienas žmogus turi tapti pati sau Kristupui Kolumbui. Kiekvienas turi atrasti, savo nelikti pilka mašę“. Aš manau svarbu nebijočių būti tokiani, koks es. Taip atskleidžia ir mano dovaną mokyklai, kuria pagadina „išskirtiniai personažai“.

Rūta Stanevičiūtė,
KTU gimnazija, II kl.,
„išskirtiniai personažai“

Ireikštū save – tai pagrindinis kiekvieno žmogaus siekis. Tai yra didžiulė vertybė, nes tik būdami savimi mes jaučiamos gyvenimo pilnatai bei harmonijai.

Savo darbe pavaizdavau žmogų, kuris norėdamas būti laimingas, stengiasi kovoti su visuomenės stereotipais. Bijodamas išsisikirti, žmogus slopinia savo emocijas ir jos pradeada kunkulioti viduje. Tačiau reikia nepasiduoti visuomenės daromai įtakai, nebijočių išsisikirti, kitaip tapsi nelaimingas prisiitaikėlis. Žmonės, nebijočių būti savimi. Nors tai ir nėra lengva, bet pamatyti, kaip pasaulis nuošis kitomis spalvomis...

Monika Stanevičiūtė, 10b, „Tikrasis aš“

Justina Velykytė,
Jono Jablonskio
gimnazija, II kl.,
„Emocijos“

TAPYBA

Kuskevičiūtė Aistė, Monkvičius Ignas, Ševelis Julius, Šolys Mindaugas.
Dailės mokytoja Sima Venckūnienė.

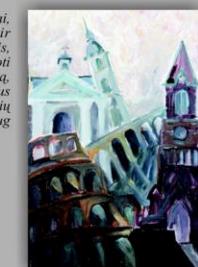

Žmogus pats kuria save, išsako norus, idėjas, atlieka darbus... Mąstani apie tai, kilo mintis ant drobės akrilo dėlais pavaižduoti keistą žmogų su didele kepure ant galvos. Ant tos kepureiši minčių ir idėjų kuriasi mestas. Jis prasidėjo nuo mažo namuko, sukarto žmogaus išsvonutų, minčių, ir išaugo didelis. O žmogus ir tolau magsto, kuria, veržiasi pasiekti savo tikslą. Jo galvoje kasdien gimsta nauji minčių. Taip augadamas gali tapti tuo, kuo nori!

Julius Ševelis, 10a, „Žmogus Kürėjas“

Aistė Kuskevičiūtė, 10b,
„Šiuolaikinis žmogus ir gamta“

Ignas Monkvičius, 10a, „Palikimas“

„Gamta – amžinai besikeičiantis debesis; niekuomet nebūdama tokia pat, jis visuomet išsleka pačią savimi“ (R.V.Emersonas). Nuo senų laikų žmogus gyveno gamtoje, buvo jos dalis.

O dabar? Nuolat bégantis, niekur nespėjantis šiuolaikinės žmogus labai daug praranda. Jis dažnai teoriškai žino, kad gamta – puiki vieta poilsisi, bet užuot ten išejėsi, save laisvalaikį skiria kompiuteriu, televiziju, neužbaigtiems darbams ar prekybos centrams...

Savo darbe, kurį dovanuoju mokyklai, vaizduojau didingiausius Lietuvos ir pasaulyje pastatus. Tapybos priemonėmis, kurios yra tinkamiausias būdas pavaizduoti mano idėjų, labiausiai atskleidžia miestoak, stengiasi atkreisti mintį – žmogaus vertybinius palkimus. Geriausias tų vertybinių paveydys – architektūra, kuri išleka daug ilgiau nei pats kūrėjas.

Mindaugas Šolys, 10a, „Prisiminimų miestas“

Man įdomu buvo tapyti savo Prisiminimų miestą akriolo dažais ant drobės.

Tai prisiminimų erdvė, kur žmogus užaugo, jam pasidarė per ankstą ir jis išejo. Tačiau jis nuolat prisimena tai, kas buvo gera ir jauku ir kur tebenori sugrįžti.

Liudžius Mindaugas Vladas, Šimoniūtė Viktorija, Trofimovaitė Goda, Žvirblytė Diana. Dailės mokytoja Rima Keturkiėnė.

Stogai, bokštai, kupolai, kryžiai... Veržiasi į dangų, spindi saulėje ir net dievams leidžia pasigrožeti žmogaus sukurta Grožiu... I lavo dovaną mokyklai surinkau pačius gražiausius Žmogaus skurkutus stebuklus, kad kiekvienas, žūrėdamas į šią puokštę, kuria pavadinam „Mano miestas“, pasakyti J.Grušo žodžius: „Kiekvienas žmogus – vertybė“, o jo sukurti darbai didingi.

Mindaugas Vladas Liudžius, 10c, „Mano miestas“ (tušas)

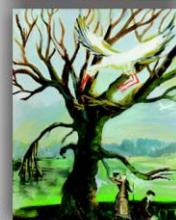
Žūrėdamas į savo padirbtą laivą, skrendančius paukščius, vaikas svajoja, kaip užaugęs plauks laivu, galbūt bus jūreivis ar laivo kapitonas. Jo mintys tarsi paukščiai skrenda tolyn, į neregetas salis, nesutik-damos pokiu kliuciūnų...

Šmogu žūrėti į žmogų, kuriantį minčių stebuklą. Kiekviena graži mintis apie atetėties gyvenimą, kiekviena igvendintas noras yra vertybė. Todėl jam sakau: svajok ir jausk save!

Diana Žvirblytė, 10c, „Vaiko svajonė“

Ažuolas simbolizuoja žmogaus stiprybę, išmintį, ilgaamžiškumą. Kadangi tapydama priešinių naujoujais Kristijono Donelaičio „Metai“ iliustracijomis, tai pažaidavau ir parskiridau gondrą, išskleidusį ne tik sparnus darbu, bet ir atskleidžianti žmogaus minčių lengumą, skaidrumą, parnesių pavasarį. Ši paukštis skrenda ten, kur trūksta žmonės, gyvenvietės, kad pasakyčiu, jog Darbas didi vertybę, kad darbas žmogų puosia.

Viktorija Šimoniūtė, 10c, „Žmogaus vertybių šakos“

Mano paveikslė, nutapytame šventioms spalvomis, sklando sielos... Ryškesni koplystulpiai, kryžiai. Visa tai neatisejama lietuvių liaudies kultūros dalis. Žmogus tiki tuo, ką išgyvena, pažiusta, kas artima jo sielai. Aš tikiu kūryba. Ji atskleidžia slapčiausias mintis, fantazijas...

Godė Trofimovaitė, 10c, „Mano tikėjimas“

Burnistrovaitė Monika, Burvilaitė Rasa, Gėrybaitė Greta, Gėrybaitė Gabrielė, Ivanaukas Lukas, Laškevičiūtė Kristina, Lukšaitė Sandra, Reckutė Samanta, Širvytė Leva, Vaitytė Goda, Visinskaitė Alvia. Dailės mokytoja Rasa Klingaitė

Kiekvienas iš mūsų turime savo dieviškai angelą sargą, kuris mus saugoja, globoja rūpinasi, kad nemenuimėme klystkeliais. Kai mes sukumpam, ar blogai pasielgiam, jis mums padeda atsištęsti. Angelai stengiasi išsaugoti mūsų ramybę, gėrl. išsiminti. Kai apie tai prisimem, nusiraminiu, pajuntu vidinę šilumą, atspalaiduoju.

Norečiau, kad pažvelge į mano darbą kiekvienas pajustumėte savojo angelo prisiliestimą...

Ieva Širvytė, 10b, „Angelas“ (susa da data)

Gabrielė Gėrybaitė, 10b, „Vaikystė“ (mišinotechnika)

Vaikystė man yra pats svarbiausias ir labiausiai išsirėžęs į atmintį tarpsnis, kuriame galėjau būti kuo tik norėjau: princese, burtininke ar drugeliu, plasjančiu žydrėje, placiophage padangėje. Savo darbe pabandžiau susabdyti prisiiminimą akimirka... Kiekviena detalė yra labai prasminga, sava, artima, nepakartojama.

Norėčiau, kad, pažvelge į mano darbą, prisiintumėt savo vaikystę, īvairius mytiukus, susijusius su ja, tūkakimirka nuotaiką...

Paukšteliš, išleistas skristi pro langą, atspindin mus pačius, mūsų laisvės troškimą, o langas simbolizuoja mūsų gyvenimo kelią.

Ateina laikas, kai žmogus, kaip ir paukštis, subresta ir pradeida savo kelionę į savarankišką gyvenimą. Tačiau visi ankstai ar vėliau sugrižta ten, kur jū giminė, kur saugū į gerą. Šis paukšteliš tikriausiai išskris pro atviro langą, o po kiek laiko jis grįžta atgal, bet jau kitoks, pasikeičęs, subrendęs.

Greičiausiai, jis griž trumpam, bet visą gyvenimą supras tai, kas svarbiausia – yra vieta, kur žmogus jaučiasi saugiausiai – tai savas narvelis.

Labai svarbu vertinti tai, ką turime, nes dažnai galvojome, kad gražiausiai dalykai yra kažkur tol, o iš tiesų jie visai čia pat.

Greta Galinytė, 10b, „Gyvenimo langas“, (spalvotas linu ražinys)

Mano sukurti naktiniai drugeliai graikių mitologijoje simbolizuoją gyvybę, žmogaus siešą. Ji amžina. Ant drugelio sparnų ir kūno užsleptos kaukolės – tai svarbiausio žmogaus organo – smegenų saugotojai.

Atmintis gyva tol, kol mena. Juk gyvendami nesibaigianti gyvenimą, neveritungame bėgancio laiko, savo šeimos, draugų.

Alita Višinskaitė, 10c, „Drugeliai“ (sausa adata)

Atskleisti save kitiems gali prireikti viso gyvenimo. Atskleisti save geriausia išeitės – sukurti tai, kas tave įprasmintę.

Goda Vaiciytė, 10a, „Dalis savęs“ (mišri technika)

Knyga yra kaip medis, kaip vadovelis, lavinantis fantaziją, ugandantis loginį mąstymą, pastabumą, gebėjimą susikaupti. Žmogus, kuris fantauja, sukaupia dėmesį ar įžvelgia esmę – visada pasieks geresnį rezultatą. Tik tas žmogus, kuris mokės i savo veiklą, kad ir pacią nuobodžiausia, žiūrėti kūrybiškai, pasieks rezultatą ir bus vertinamas kaip šios pasaulio kūrėjas.

Kristina Laškevičiūtė, 10a, „Žmogus yra visų daiktų matas“ (mišri technika)

Labai svarbu pamatyti mažą besikaitantį daigą, juo rūpinis, jį prizūrėti, nes tik nuo šalia esančių priklauso, ar šis mažas daigelis taps gėrio gėle. Si paveikslas idėja man primena ir šiuolaikinių pasaulių taip svarbu rūpinis mažais vaikais, su metėjuos auklėti, kad ateityje pasaulis būtų geresnis ir mliečnis.

Gėris ir meilė – dvi pačios stipriausios jėgos pasaulyje. Tik jos keičia žmogų, verčia jį tobuleti, keistis, skleisti šviesą aplink.

Mano darbo idėja – atidžiai stebékime pasaulį ir neužgožkime gerų minčių. Ir nesvarbu, kieno jos būtu, ar įtakingo žmogaus, ar mažo vaikeliu...

Rasa Butvilaitė, 10b, „Gerumo daigelis“, (linos raižiny)

*Samanta Rėčkutė, 10a,
„Aušvicas“
(mišri technika)*

Savo darbu tikiuosi viešiens priiminti Antrajį pasaulinį karą, kuris atskleidžia, kad žmogus yra vertė, todėl nevalia su nieko vertu.

L.Tolstojo sakė: „Kai nėra laisvės, nėra ir žmogus“. Laisvė žmogui – jo buvimas, egzistencija ir gyvenimo būdas.

Ar nuo mūsų pačių priklauso tie jausmai, kuriuos išgyvename, ar mes galime pasirinkti ramybę, jaukius namus ar audringą gyvenimą? O gal niekados nepajusime tikro gėrio, prieš tai nexusiduri su blogiu?

Netradicinėje darbe vaizduoju angelą, kuriamas slypi gėris ir blogis. Šiuo darbu noriu pasakyti, kad angelas – yra krikščioniškas apsaugos, globos simbolis, bet žmogus, gyvendamas žemėje, šalio gėrio būtinai turi patirti blogio, nes kancią, skausmas, išdayystė užgrūdina žmogų, priverčia ižiūrėti daugiau gėrio šalio, ivertinti ji ir džiaugtis gyvenimu.

Lukas Ivanauskas, 10b, „Pasirinkimas“, (spalvotas linos raižiny)

*Monika Burmistrovaitė, 10b,
„Žmogus ir miestas“
(mišri technika)*

Šiuolaikinis žmogus dažniausiai gyvena mieste. Čia patogu, nes gali greitai užkasti, pramogauti, daug visokių parodų, muziejų... Ypač miesto ord-

vė žavi jauną žmogų. Projekty pasiūla, vis naujų pažinčių įvaivore atveria minuoliui neribotą galimybes. Miesto triukšmas tarsi skatina, drąsias, kartais net žiūlus idėjas, kurios jaunu žmogų padaro išskirinan, unikalų. Jaunam žmogui norisi judėti, bendrauti, siekti, mokytis, tobuleti gyventi visaverį, kūpią dinamikos gyvenimą. Tuo jis ir žavus, nes „kvepia“ jaunyste.

Gyvenimas – tai kelias, kurį eidami igauname daug patirties. Išmokstame mylėti ir nekeisti, džiaugtis ir liūdėti, paguosti ir mudiūdinti, išsverti ir mištauti, garsiai kalbėti ir tylėti. Tos patirties neįmanoma ivertinti, jি žmogų

*Sandra Lukšaitė, 10b,
„Gyvenimo vingiai“ (grafika)*

Astašauskas Linas, Bakša Laurynas, Mikalauskas Midas, Poškus Mantas.
Dailės mokytoja Audronė Greta Miliauskienė.

Keramikos technika tinkamai pagelbėjo sukurti rėmelius, vaizduojančius keturis metų laikus, kurie keičia vienas kita kaip poemoje. Lipdžiai juos, paskirdamas kiekviename laiku po molinę saulutę, teikiančią šviesos ir šilumos, parinkau metų laikus atitinkančias spalvas. Metų laikų centre įkomponuotas veidrodis rodyti, kaip keičiasi žiūrovas, kokia jo nuotaika, stebint molinius metų laikus. Ši darbų atlikau noredamas pagerbti poetą Kristijoną Donelaičio 300-ųjų metujubilejui.

Mantas Poškus, 10c,
„Donelaičio „Metų“ laikai“

Raciūnės Edvinas, Bagdonas Andrius, Dėdinaitė Simona, Čiginskaitė Ieva, Jamuškevičiūtė Jovita, Kraučenaitė Samanta, Maciūlyté Evelina, Mastauskas Lukas, Norkutė Deimantė, Pūstelis Vytautas, Vasiliauskas Mantas, Vyšniauskas Karolis. Dailės mokytoja Jūratė Gudžiūnienė.

Laimė - yra sugebėjimas mėgautis ir džiaugtis smulkmenomis. Nuo širdus juokas, sypsena ar apkabinimas suteikia gausybę prikių emocijų, kurios tarsi bangos užlieja žmones, kai jie būna laimingi.

Pasirinkau tris figūras – šis skaičius turi magišką ir apsaugos reikšmę, o lietuvių tautosakos yra gėrį simbolis. Skulptūrų forma reiškia bangomis užliejančias emocijas, balta spalva – gėrį, o skirtingo dydžio stiklo akcentai – pozūrių išrairopę.

Tikiuosi, kad žiūrovas suvoks pagrindinį akcentą: gėris – tarsi virusas, kuris paliečia kiekvieną, jei tik žmogus pasiruoše ji priimti.

Samanta Kraučenaitė, 10b,
„Emocijų žaismas“

Kiekvienas žmogus yra individualus, todėl ir savo Gyvenimo Keliją pasirenka tokį, kuris jam atrodo teisingas. Mano sukurtu žmogaus skulptūros sirdis atvira naujovėms, iššūkiams... Apie tai kalba krūtinės ažūro elementai.

Linas Astašauskas, 10a,
„Žmogiškieji labirintai“

Midas Mikalauskas, 10a,
„Gyvenimo tarpsnai“

Laurynas Bakša, 10a,
„Gyvenimo laiptai“

Evelina Maciūlytė, 10b, „Žydėjimas“

Bandydama išvairiauti grožio savoką, visada prieš akis regiu žydinčias gėles – raudonai, geltoni, rausvi, balti tulpių sijonėliai ğinguoja pievoje į vėjo taką, šoka saulei stautilingą žydėjimo šoki.

Zmogus yra kažkuo panašus į žydinčią gėlę. Jo jaunystė, siekių, veržlumas, polinkiai, geri darbai lygiai taip pat žavi kius kaip tas pragydes žiedas. Norčiau, kad žmonės, žvelgdami į mano darbą, supoktų, kad žydėjimas yra tik trumpus laiko tarpsnas, todėl reikia siegabéti siuo metu juo gérėtis džiaugtis lygiai taip kaip ir žmogui jėgų žydėjime, reikia svajoti, siekti atlikti gerus darbus, nes viskas šioje žemėje taip laikina...

Zmogaus kuriamos vertybės: jausmai, tarpusavio santykiai, meno kūriniai... Viskas asocijuojasi su žmogaus rankomis, nes jos glosto, jaučia, kuria, globoja, šildo. Jos labai išvairios ir išraiškingos – todėl rankas ir vaizduojant savo darbe. Savo darbą pradėjau nuo paprasto popieriaus lapo, ant kurio dėščiau mintis ir darbo eskitus. O kai paėmiau molį ir gipsą, atsirodo forma. Netiketai panaši į ranką. Iš tokiai rankų sumontavau paveikslą, kurį pavadiniai „Glostančios rankos“.

Andrius Bagdonas, 10a,
„Glostančios rankos“

Lukas Mastauskas, 10b,
„Laiko ženklų prasmės“

Kiekvienas žmogus – išskirtinė asmenybė. Ji savita savo išvaizda, charakteriu, o ypač vidiniu pasauliu. Laikui bėgančių žmogus palengva keičiasi, bet esminiai dalykai išlieka.

Simbolai, kurie sudaro žmogaus būties esybę, tai – ženkli, kurie yra susiję su vidiniu žmogaus pasauliu, vertybų supratimą, žemės ir dangaus erdvėmis, atskleidžiantys mano būties suvokimą: užmarštį, sapnų, išvermę ir jėgą, trapumą, nepastovumą, didybe ir laisve, kuria stebi Dievo akis. Ji – amžinybės simbolis. Norėčiau, kad pažvelge į mano darbą surastumėte simbolius, kurie artimi jūsų vidiniam pasauliui.

Gamtą kiekvienam iš mūsų teikia prieiglobstį, būtent čia mes galime pasirožeti aukštomytis pušimis, eglymis, baltakaimiais beržais, pailseti, atspalvaiduoti... Nuo senų laikų žmogus yra labai arčiau medžių.

Žmonių ir medžių gyvenimas turi panaujumų: vos gėmės vaikeliis yra bejegis ir tik artimūs globa, rūpestis, metė ji užaugina ir subrandina. Panaujai auga medis: iš seklelės išdyges mažutis daigelių pajunutė motulės gamtos rūpesti: saulute ji šildo, lietutis laisto. Ir tik suaugęs medis pamato šviesą, dangų, kai ūgiu pralenka kitus medžius ir gali gerėtiškis dangaus grožiu.

Deimantė Norkutė, 10b,
„Žmonės kaip medžiai“

Šiuolaikinis jaunas žmogus savo vertybės dar iškuria. Savo keramikos darbu norejau parodytu kiekvieno individu savitą gvenimo supratimą. Nors žmonės labai išvairūs, bet turi bendražmogiškų savijų vertybų, kurias jaučia ir saugo tarsi šviesą.

Karolis Vyšniauskas, 10a, „Žmonių pasaulis“

Manau, skaidrių minčių žmoguje turi būti daugiausia. Jos suteikia stiprybęs, pasitinkėjimo savimi, padeda siekti užsiibrežtų tikslų ir išgyvendinti didžiausią savojens, o tai yra viena didžiausių vertybų šiuolaikiniame šaltame ir miūriame pasaulyje.

Darbo idėja kilo visai neikėtai, kai pastebėjau lentynoje išdėliotas taures, kurios spindėjo tarsi saulės apšviesti ledo gabalėliai. Pati taure – tai išvitas, savimi pasitinkintis žmogus. Ledo kubeliai – gražios, tyros, skaidrios žmogaus mintys.

Mano darbas yra dovana mokyklai, kuriai esu dėkingas už suteiktą unikalų galimybę gyventi nuostabiame ir spalvingame meno pasaulyje.

Výtautas Pirštėlis, 10b,
„Skaidrios mintys“

Visai žmogiška yra tai, kad savo trūkumus, visą blogą, slypinį mūsų viduje, žmonės megina paslepsti ir atrodyti geresni. Natureūtume bijoti parodyti savo iškrajį „as“, nes tuo mes ir įdomi, patraukliūs ir išsiškirantys iš visų kitų. Nereikia ieškoti tobulų žmonių, nes, gyvenantys pagal griežtą rėžimą, bijo suklstyti ir dažnai yra nelaimingi. Turime išmokti žavėti žmogaus pri- valumais ir trūkumais, turime išmokti pakantumo, tolerancijos, nes putys irgi nesame tobuli.

Savo darbą gaminau iš stiklo – ši medžiaga yra pavojinga ir kartu tokia pati trapi, kaip ir žmonės, jų jausmai – vienos neteisingas žingsnis ir viskas gali subryti į šipulius.

Simona Dédinaitė, 10b, „Dvineidis“

Norejau parodyti jauno žmogaus galimybės įvairose srityse: moksle, mene, gyvenime. Kiekvienas žmogus turi teisę rinkitis. Nuo jo pastangu, požūrio į gyveniną, atsakomybęs, priklausys jo ateitis. O ji yra trapi.

Gyvenimas – tai pasirinkimas, išmintis, klausymas savo sirdies balsu, kurie veda žmogų šviesiai keliaus.

Šiukšlė ir keramikos derinys labai kontrastingas ir trupus. Dar graikų filosofas Sokratus sakė, jog „Trupas dalykai – labai vertinami menininkų bei išmintinų žmonių“, todėl tikiuosi, kad i ši mano kūrinį pažvelgsite kiekvienas savaičių ir atrasisite Jame dailelę savęs.

Jovita Januškevičiūtė, 10b, „Ateitis mūsų rankose“

Mūsų gyvenime negailestingas laikas keičia viską: žmones, aplinkybes, pozūjį, pasaulėčių. Tas nuolatinis kitimas manu labai žavi. Kiekvieno mūsų praeityje apstu nemaloniu, ramybę trikdančiu klaudių minčiu, išsakyti ir nenutylėti žodžiu, gedingu poelgiu, atliknu ir deja, neatliktu darbų. Tai sukelia musivylma, skatinia nepasitikėjimą savimi ir tap tarsi užkerta kelių aeteities vizijoms. Sava darbu noriu pasakyti – neleiskime praeities baimėms lėisti į paviršių, meginkime kiekvieną dieną pradėti su nauja viltimi ir pilkas praeities šlepias palengva pasitraukti.

Čiginskaitė Ieva, 10b,
„Metamorfozė“ (stiklas, oda)
Mokytojas J.Gudžiuvienė, M.Kalininė

Emocijos ir jausmai – tai neatsiejama mūsų gyvenimo dalis. Būtent jie nuspalvina mūsų gyveniną šviesiomis, ryškiomis ir tamsoiomis spalvomis.

Kiekvienas esame išskirtiniai savo išvaizda, mokėjimo sýspotis ar pykti. Bet kas slėpiasi mūsų viduje, ne visada galima suprasti iš pirmo žvilgsnio. Juk idomu, ką žmogus tuo metu išgyvena: skausmą, pyktį, nerima ar džiaugsmą. Menas yra suvoki, perprasti žmogaus emocijas. Koks aš esu žmogus viešumoje ir koks esu viduje?

Mantas Vasiliauskas, 10b, „Mūsų veidai“

Deivikas Gerdas, Grisčekė Alanas, Grubliauskaitė Aurelijā, Kalvaitis Tadas, Rakauskas Nojus, Slinkus Modestas, Švedas Merūnas.
Dailės mokytoja Meilė Kalinienė.

Merūnas Švedas, 10b, „Sąžinė“

Kai jautiesi prislėgtas, pats save pateisinti, gaudi, savęs gailesti. O kai netinkamai elgesi su kitu?.. Kai padarai kažką nedoro, negražaus? Tada tavo vidinis balsas, tai yra sažinė įkriai atakaičiai sako: „Tu neteisus, tu neteisus“.

Mes, žmonės, savo viduje turime kažkokį jausmą, kuris primena laikrodį.

Tas vidinis laikrodis, tai mūsų sažinė.

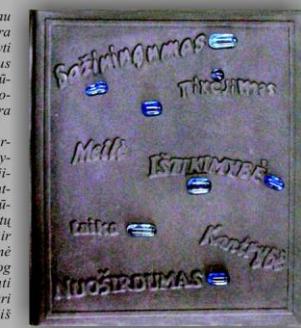
Reikišu dažnau susimystyti, kaip tiksi, ką mums pataria mūsų vidinis laikrodis-sąžinė...

Jaujas žmogus kartais susimgsto. Ir tada suvokia, kad visas gyvenimas jam dar prieš akis: patirtys, džiaugsmas, meilė, liūdesys, muskaudos.

Mano sukurtos knygos viršelio žmogus – jaujas, nepatyręs, veržlus. Bet visko siekiantis, visko trokstantis.

Ši knyga – jo ateitis. Ciąjisai fiksuos viską, kas jų turtins, tobulins, žlugdys, keis...

Gerdas Deivikas, 10b,
„Susimąstymas“

Nojus Rakauskas, 10b, „Gyvenimo knyga“

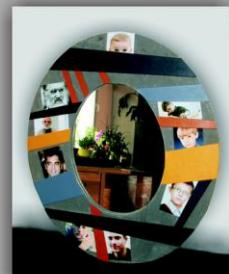
Mano baigiamojo darbo pagrindinė mintis – žmogus ir gimtinės ryšys. Savo darbu norėjau parodyti gimtinės svarbą bei jos daromą įtaką kiekvienu iš mūsų tybių sistemoms formavimuisi.

Kad ir kur eitum, gintos vietas bus su tavimi ne tik mintyse. Gimtinė formuoja mąstymą, nuo kurio priklauso ne tik žmogaus išvaizda, bet ir iprociai asmenybės savitumo dalis. Manau, kad gimtinė gyva žmoguje, o žmogus – gimtinė.

Aurelijā Grubliauskaitė, 10a,
„Du pasauliai“

Garsus filosofas Seneka yra pasakęs: „Niekas nepajunta, kaip praeina jaunystė, bet kiekvienas jaučia, kada jি praejo“. Manau, kad mąstytos štai žodžiai norėjau pasakyti, kad tik brandus žmogus sugeba suvokiti ir ivertinti laiko svarbą. Suvokdamas laiko kitimą, savo darbe panaudoju skirtingo amžiaus žmonių fotografijas, kurios tarsi sugeba sustabdyti laiką: vaikystę, jaunystę, brandą, senatvę. Kiekviens šis tarpsnis savotiškai žavus, nes žavi skirtinė branda, polėktui, gyvenimo išmintimi. Tikiu, kad žmonės, žvelgdami į mano darbą, suvoks, kuo šią akimirka turėtų džiaugtis.

Tadas Kalvaitis, 10b, „Gyvenimo ratas“

„Mastau, vadinas, esu“ – taip sakydamas garsusius prancūzų filosofas René Dekartas pabrėžė žmogaus mąstymo galia. Ši mintis iš tiesų yra teisinga, nes nuo žmogaus požiūri į pasaulį, į save, nuo to, kaip jis suvokia gyvenimą, jo prasmę, priklauso žmogaus gyvenimo kokybė. Žmogus palengva kaupia informaciją, ji nuolat yra papildoma gyvenimiška patrimoni. Todėl žmogus privalo sukaupti kuo daugiau įvairių idėjų ir minčių, kurias ateityje galės panaudoti ir jis, ir ateinančios kartos.

Norėčiau, kad žmonės, žvelgdami į mano darbą, suvoktų, kaip svarbu turėti pozityvūs minčių, šviesių idėjų, originalių planų.

Alanas Grisčekė, 10b, „Minčių taupyklė“

Visi žmonės nepaisant rasės, socialiniu slėukšniu, išsilavinimo, fizinių ir dvasinių ypatumų yra lygūs. Skirtumai slypi mūsy viðuje: noras padėti kitam, siekis atlikti kiltinius darbus, nesavaudžiška pagalba skirta žmonės iš kitos kategorijos žmonių, kurie gyvena tik dėl savęs, rūpinasi tik savimi. Nespreskime apie žmogų pagal jo išvaizdą, geriau išsklaušykim, ar kaip kalba, kaip elgiasi. Mes privilome ištisė ranką klumpantį, paguosti nu-skriaustąjį, nusipysoti išsigandusiam, piktam, nes dėl to mes ir gyvename šioje gražioje žemėje...

Modestas Sinkus, 10b, „Išvaizda - tai iliuzija“

Stanceytė Lilita, Vainoraitė Virginija, Užpalevičiūtė Elinga.
Dailės mokytoja Aušra Lavickienė

Gyvenimas – tai meilėtinė kova tarp gėrio ir biologio. Šachmatų figūros – tai mes, žmonės, kurie priima sprendimus, eina keliais arba klystelėliais ir tai lemia jų tolesnį gyvenimą. Manau, kad patys idomiausiai žmonės yra tie, kurie drastiai renkasi keliai, siekia to, kas jems tuo metu atrodo žavingiausia. Kalbu apie asmenybes, išskirtinus žmones, kuriems pilka spalva tiesiog neegzistuoja!

Tapybą ant šilko pasirinkau, norėdama pabrėžti žmogaus gyvenimo trupumą, kai, susiklošius takoms gyventino situacijoms, riba tarp balto ir juodo būna tokia plonytė... Bet galimybė rinkitis vis tiek išleka ir ji tampa gyvenimo varomoji žaga, priverčiant žmogų pažinti pasaulį ir save.

Virginija Vainoraitė, 10b, „Gyvenimas - šachmatų lenta“

„Šilko juostom nuklosiu, šilko juostom aprisiu“ – tai posakis, kuris išsiminė dar vaikystėje klausantis sekamų lietuvių liaudies pasakų bei dainuojamų dainų.

Baigiamajį darbą pasirinkome atlkti ant šilko, norėdamos išreikštį, kad tai, kas svarbu, yra trapu ir reikiā pastangų, norint išsaugoti šias pamatinės vertybės. Mūsų darbas dvejų dalii: pirmoji dalis vaizduoja laiko kaitą, kuriai atskleidžia rato sukimosis, o antroji – tautosaką, kaip žmogiškųjų vertybų saugotojų ir nešėjų.

Lilita Stanceytė, Elinga Užpalevičiūtė, 10a,
„Tautosaka – žmogiškųjų vertybų pamatas“

Malinauskaitė Emilia Marija, Razulevičiūtė Milda, Urničiūtė Airida.
Technologijų mokytoja Aldona Markvaldičienė

TEKSTILĖ

Emilia Marija Malinauskaitė, 10a,
„Dovanantis šviesą“ (gobelenas)

Visi esame labai skirtingi ir gyvename turėdami savo tikslus ir keilius. Mano išaustas gobelenas simbolizuojua pravertas langines, pro kurias jauni žmonės žvelgia į gyvenimą. Manau, kad žmogui svarbu nureti idėjų, tikslų ir sumanymų. Norisi tikėti, kad mokytoju ir tėvelių išugdytų ir tėvelių bus deramai phoenelėmos, o šios langines prasivers vienams darplaciau...

Mus labai sudomino batikos technikos galimybės – tai nemuspjamas spalvų žaismas. Vaizdavome Saulės elementus. Saulė – tai šviesa, šiluma, gėris. Pagrindinė darbo mintis – skleisti šviesą, dalintis gėriu su kita žmonėmis. Kiekvienas, kas randa laiko būti nuoširdus, padeda kitiem, yra gražus. Kadangi kiekvienas žmogus yra vertybė, jo kūrinai – irgi vertingi.

Milda Razulevičiūtė, Airida Urničiūtė, 10a, „Gyvenimas“ (batika)

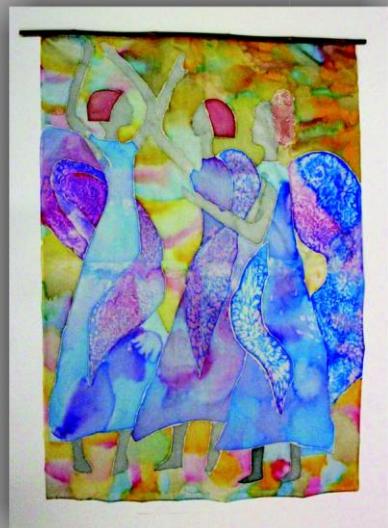
Jankauskaitė Ieva, Korn Marija. Dailės mokytoja Rasa Ratkevičienė

Pats svarbiausia iš visų vertybų yra žmogaus gyvybė. Kiekvienas žmogus gimus tiki kartą ir turi tik vieną gyvenimą. Todėl turi vieną kitą branginį.

Mano darbas – piešinys ant šilko. Jis tarsi kalba, kad kokie aplinkoje gyvename, tokios yra ir mūsų mintys. Miestas – tai mūsų namai. Kurkime savo miestą ir mylėkime vienius kitus Jame!

Marija Korn, 10a, „Mano senamiestis“

Tapyba dažais, piešimas ant šilko ir „Angelų šokis“ – labai linksmas judesys, užburiantis savo dvasią.

Angelai praskaidrina nuotaiką. Ant jų sparnų supasi Gerumas, o širdyje gyvena Meilė. Žmogus trokšta, kad angelų Gerumas ir trykšianti Meilė užburtų žmones.

Ieva Jankauskaitė, 10a, „Angelų šokis“

Edvinas Račiūnas, 10b. Dailės mokytojas Aidas Augustis.

Kiekvienas žmogus yra unikalus savo mintimis, svajonėmis, pasaulėžiura, charakteriu, temperamentu. Bet visiems šiuolaikiniams žmonėms, ypač jaunimui, yra būdinga savybė skubėti. Todėl turbūt ir šiuolaikiniam žmogui beveik nelieka laiko skaityti knygų. Ganti vertingos informacijos jie gali daug greičiau pažiūrėjė gerą kino filmą.

Todėl savo baigiamajį darbą nutarau filmuoti ir pavadinau jį „Sustabdytos akimirkos“. Mano darbo tikslas išstaikinti žmonių nuomones apie vertybę ir parodyti mano klasės draugų atliekančių baigiamuosius darbus proceso ir besikeičiančias nuotakas: nuo visiško bejegiškumo, pykčio protakio iki džiaugsmo, atradimo, nustebimo ir naujų dalykų atradimo. Darbas – labiausiai žmogių tobudinant, keičiantis, praturtintantis užsiėmimas, todėl reikėtų palengva pamiršti, kas nesisekė, vedė į nevilį, o grožėtis, džiaugtis atradimu – baigiamuoju darbu.

